

могућност и/или условљеност савремене скулпторске праксе новим технологијама

милица Ћебић

Апстракт: Овим текстом се маркира утицај нових технологија на просторно мишљење у контексту савремене скулпторске праксе, бавећи се пре свега 3д софтверима на феноменолошком и праматичном нивоу. 3д софтвери уз 3д штампаче и CNC машине погодују извођењу различитих скулптуралних уметничких дела и чини се да представљају недостижну конкуренцију за скулпторе и скулпторке. У овом тексту се ова теза излаже провери, односно, истражје се начин на који се трансформише поље скулптуре појавом нових технологија.

Кључне речи: скулптура, нове технологије, 3д софтвер, савремена визуелна уметност

Нове технологије подразумевају дигиталну информатичку технологију и технологију комуникација. 'Ново' у новим технологијама јесте дигитализација информација – "дигитална платформа" је посредник и одређује приступ свим информацијама. Дигитализација је карактеристична за транзицију постиндустријског у (пост)информатичко доба и превасходно се везује за промену начина људског рада. Производна трака индустријске производње прве половине 20. века је карактерисала две симптоматичности: прва је стандардизација индустријских делова, а друга је сепарација процеса производње на репетитивне и поједностављене радње које извршавају радници. У другој половини XX века, индустријализација је увезала науку (и то развој софтвера и хардвера) са системом производње те успоставила аутоматизацију производње. Са аутоматизацијом се појављују „високе технологије“ као што су микроелектроника, роботика, нуклеарна енергетика, космотехнологија, биотехнологија, генетски инжињеринг итд.